

ge om. Det konstaterer altså med tilfredshed, at alting er gået fint siden systemskiftet i 2001, og at der faktisk nu ikke er mere at gøre, for nu er det op til den enkelte selv at sørge for, at det går godt. Er det ikke besynderligt, at der er den enorme forskel mellem de problemstillinger, som tydeligvis er, og som man bare behøver at bevæge sig få hundrede meter væk herfra for at møde, og så den her ansvarsforflygtigelse, som består i, at man simpelt hen ikke er i stand til, på trods af at vi har en åben integrationsdebat i dag, at konstatere nogen former for problemer, der kræver en politisk indsats?

Kl. 17:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:09

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jo, man kan sige, at der er flere og flere i den brede befolkning, som jo synes, at det er udtryk for en form for magtarrogance hos den her regering. Jeg må sige, at der ikke er så meget mere, der undrer mig fra den her regerings side. Jeg synes, at vi har været igennem det meste efterhånden. Men jeg kan jo komme i tanker om masser af integrationstiltag, som virkede, men som blev skåret bort, da den her regering kom til, og det kan måske være nogle af forklaringerne. Man kunne jo nævne skolepraktikordningen, der var med til at sikre, at unge kunne gennemføre en ungdomsuddannelse, på trods af at de ikke kunne få en praktikplads. Man kunne finde andre initiativer, som ikke længere er på dagsordenen i dag, fordi regeringen ikke kunne lide dem.

Så jeg undrer mig også meget, men jeg tror, at konklusionen må være, at vi snart har brug for et systemskifte. Vi har snart brug for nogle nye boller på suppen. Vi har brug for nogle nye initiativer på de her områder.

Kl. 17:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen Ellemann.

Kl. 17:10

Karen Ellemann (V):

Jeg skal gøre det ganske, ganske kort og stille et helt konkret spørgsmål. I fru Sophie Hæstorp Andersens ordførertale kom det til udtryk, at gadeuordenen er et udtryk for, at integrationsindsatsen er mislykket. Det blev sagt i ordførertalen. Kan det virkelig være rigtigt, at den gadeuorden, vi var vidne til, begået af en meget, meget lille gruppe af unge med indvandrerbaggrund, virkelig er udtryk for, at hele integrationsindsatsen er mislykket?

Kl. 17:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:11

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det, jeg sagde, var, at det, vi så af gadeuorden, er noget, som mange mennesker faktisk oplever i dagligdagen, bare i langt mindre målestok. Det er f.eks. i nogle udsatte boligområder, hvor man oplever måske ikke ligefrem ildebrande, men at hærværk eller andre ting er et problem. Jeg synes, at fru Karen Ellemann nogle gange skulle gå ud og spørge i de boligområder, hun selv repræsenterer, i Brøndby Strand og andre steder, og høre, om ikke det er tilfældet.

Så vil jeg sige, at det for mig ikke er en undskyldning. Det er ikke for mig en undskyldning for, hvorfor de unge gør de her ting. Men det er alligevel en form for forklaring. Og jeg mener, at vi politikere har et ansvar. Vi har et ansvar for at forhindre, at uroligheder af den her karakter opstår. Vi har et ansvar for at sikre, at de bliver forebygget i fremtiden. Men vi har også et ansvar for at sikre, at de unge, der måske har været ude at lave uroligheder, kommer på nogle andre tanker, ikke alene ved at sidde i fængsel, men ved selv at få et arbejde, ved at komme i kontakt med det omgivende samfund, ved at få nogle muligheder, som de i dag måske ikke føler de fuldt ud har til rådighed.

Der kunne man jo se på nogle af de initiativer, som rent faktisk har vist sig at virke, og det er jo bl.a. det initiativ, Brøndby IF har taget med »Fra Bænken til Banen«, der har skaffet 400 mennesker i arbejde. Eller »Hobby Job«, som er det nyeste initiativ, hvor man skaffer unge under uddannelse i arbejde, således at de kan komme i kontakt med arbejdsmarkedet.

Kl. 17:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karen Ellemann.

Kl. 17:12

Karen Ellemann (V):

Tak for det, som jeg måske har lidt svært ved at opfatte som værende et svar, men som ikke desto mindre måske i virkeligheden var udtryk for, at integrationsindsatsen bestemt ikke er mislykket, og at fordelene ved satspuljemidler jo netop er, at der bliver givet midler til projekter, som bliver sat i søen – og viser de sig bæredygtige, er der også et videre liv for dem.

Derfor har jeg svært ved at forstå, hvordan det kan være, at Socialdemokraterne så ikke kan tilslutte sig det forslag til vedtagelse, som vi er